

da Erhververen i et sligt Tilfælde skulde faa i Sinde paa Grund af forandrede Konjunkturer eller senere indtrufne Uheld indenfor den i § 14 ommeldte 2 Aars Frist at paa-
staa Overdragelsen omstødt, vilde det blive en alvorlig Krænkelse af Retsfølelsen at
maatte give en saadan Paastand Medhold. Det turde derfor være et Spørgsmaal, om
det ikke vilde være rigtigst og ogsaa fra andre Sider set betænkeligt helt at stryge §§ 13
og 14 og altsaa at opstille som undtagelsesfri Regel, at offentlig Bekendtgørelse om
Aktieselskabers Stiftelse altid skal finde Sted, hvorved tillige Systemet i Udkastet vilde
simplificeres og det vilde blive muligt at ordne hele Stoffet i første Kapitel paa en mere
overskuelig Maade. Noget bestemt Forslag derom har jeg dog ikke fundet Anledning til
at stille, men har kun ved Udtalelser paa dette Sted villet henstille Spørgsmaalet til nær-
mere Overvejelse.

Kapitel II.

S e l s k a b s f o r m u e n .

I dette Kapitel findes samlet alle Bestemmelser vedrørende Selskabsformuen og
dennes Bevaring, medens Selskabet bestaar (om Reglerne i Tilfælde af Selskabets Op-
løsning m. m. se Kap. V.), samt de enkelte i naturlig Forbindelse dermed staaende
Regler, som Loven menes at burde opstille om Aktierne (alt derhen hørende findes i
det norske Udkasts Kap. II—IV). Som Betegnelse for Kapitlets Indhold er i Over-
skriften brugt Udtrykket »Selskabsformuen«, der formentlig er mere fyldestgørende end
de almindelig benyttede Udtryk: Aktiekapitalen o. l., hvilke ikke saaledes som »Selskabs-
formuen« medindbefatte Reservefond og andre Fonds. At Overskriften desuagtet ikke
omfatter hele Kapitlets Indhold, f. Eks. ikke Bestemmelserne i §§ 21 og 22 om Aktie-
breve og Aktiebog, har man ment at kunne bortse fra, da saadanne mindre Uoverens-
stemmelser mellem Overskrift og Indhold hyppig forekomme i Love og vanskelig kunne
undgaas uden urimelig Vidtløftighed.

Medens Reglerne i Kap. I. fortrinsvis, om end ingenlunde udelukkende, tage
Sigte paa at sikre A k t i e t e g n e r n e eller Aktiekøberne mod Misbrug ved Stiftelsen af
Selskabet eller ved Stifternes Afhændelse af deres Aktier, have Bestemmelserne i dette
Kapitel — med Undtagelse af Reglerne om Udvidelse af Aktiekapitalen, ved hvilke Hen-
synet til Aktietegnerne atter er det overvejende, samt Bestemmelserne om Aktiebrevens
Indhold m. m. — i første Række K r e d i t o r e r n e s Beskyttelse for Øje. Indirekte
tjene disse Bestemmelser dog selvfølgelig ogsaa til Betyggelse for Aktiejerne: navnlig
gælder dette Reglerne om Regnskabet og hvad dermed staar i Forbindelse, der bl. a.
tjene senere Erhververe af Aktier som Værn mod Skuffelser.

For Kreditorerne har Bevaringen af Selskabsformuen ved denne Art af Selskaber,
hvor intet personligt Ansvar bestaar, ganske særlig Interesse. Selv under den nugældende
Rets Mangel af en Lovordning om Aktieselskaber har man været enig om af Hensyn
til Kreditorerne at opstille visse Grænser for Aktiejernens frie Raadighed over Selskabs-
formuen. Den under den bestaaende Tilstand almindelige Opfattelse paa dette Punkt
gaar nemlig ud paa, at der ikke maa udtages noget af Selskabsformuen eller fordeles
noget som Udbytte, saa længe Selskabet er eller naar det derved bliver insolvent. Dette
Værn for Kreditorerne er imidlertid i alt Fald ganske utilstrækkeligt. Medens Lovgiv-
ningen selvfølgelig ikke kan give Kreditorerne nogen Beskyttelse mod den Forringelse af
Selskabsformuen, der følger af Tab ved Forretningens Drift, bør den dog i det mindste